

38. ROČNÍK MEDZINÁRODNEJ FYZIKÁLNEJ OLYMPIÁDY

ISFAHÁN, IRÁN

V dňoch 13. – 22. 7. 2007 sa v Iráne konala Medzinárodná fyzikálna olympiáda, ktorá je významnou súťažou študentov stredných škôl. Zúčastnilo sa jej 337 súťažiacich zo 76 krajín. Slovenské družstvo tvorili:

Tomáš Bzdušek, Gymnázium P. de Coubertina, Piešťany
Jozsef Konczer, Gymnázium H. Selyeho, Komárno
Vladimír Boža, Gymnázium D. Tatarku, Poprad
Samuel Hapák, Gymnázium Grösslingová, Bratislava
Michal Koval', Gymnázium L. Stöckela, Bardejov

Vedúcim delegácie bol prof. Ing. Ivo Čáp, CSc. zo Žilinskej univerzity, pedagogickým vedúcim bol RNDr. Ľubomír Mucha z Technickej univerzity v Košiciach.

Do Iránu, ktorý je vzdialený vyše 3000 km, sme leteli lietadlom z Viedne. Cesta trvala viac ako 3 hodiny a bola bez problémov. Ale ešte sme stále neboli na mieste. Prileteli sme iba do hlavného mesta Iránu, Teheránu. Tam nás čakalo privítanie. Zaviedli nás do CIP (commercially important persons) zóny, kde sme dostali občerstvenie a počkali na let do Isfahánu. Tam nás opäť čakalo privítanie a zoznámili sme sa s miestnou Isfahánskou pochúťkou menom gaz (je to kombinácia tureckého medu a pistácií). Nasledoval presun na ubytovňu. Ubytovanie bolo príjemné až na to, že 80 % záchodov bolo tzv. tureckých, na ktoré sme neboli zvyknutí.

Ďalší deň nasledoval uvítací ceremoniál, počas ktorého sme si mohli vypočuť ukážky tradičnej iránskej hudby.

A po tomto dni nasledoval jeden z dvoch podstatných dní. Doobeda nás čakala teoretická časť. Úlohy boli 3. Nevyžadovali žiadne špeciálne znalosti a neboli ťažké. Ale na druhej strane bolo toho trochu veľa a bol problém to stíhať, ale hlavne dať si pozor na hlúpe chyby typu $2^4 = 8$ a pod.

Potom sme mali deň voľna a nasledovala experimentálna časť. Ale počas tohto voľného dňa nás zastihla smutná správa o úmrtí predsedu IPhO, Waldemara Gorzkowskeho.

Experimentálna časť opäť nebola komplikovaná, ale zase bola náročná na čas.

Potom nasledovali voľné dni, ktoré boli zaplnené výletmi po rôznych pamiatkach Iránu, športom a pod. Domáci sa snažili využiť každú chvíľu a zabaviť nás, až to občas prehánali. Snaha, aby sme sa cítili čo najlepšie, bola veľmi veľká, čo občas spôsobovalo komplikácie.

Po týchto dňoch plných zábavy nás čakalo vyhodnotenie. Vedeli sme, že úlohy boli pomerne jednoduché a očakávali sme dosť vysoké hranice na medaily. Z plného počtu 50 bodov na zlatú medailu bolo treba 44 bodov, na striebro 38, na bronz 33 a na čestné uznanie 22 bodov.

Nejaké informácie síce unikli, ale niektorí z nás zistili, akú medailu majú, až na mieste. Tento rok bol najúspešnejší v histórii samostatného Slovenska. Naše výsledky boli:

Tomáš Bzdušek – 47,4 boda, 7. miesto, zlatá medaila, ocenenie za najlepšiu experimentálnu časť
Vladimír Boža – 42,3 boda, 45. miesto, strieborná medaila
Samuel Hapák – 36,6 boda, 90. miesto, bronzová medaila
Jozsef Konczer – 36,1 boda, 96. miesto, bronzová medaila
Michal Koval' – 29,5 boda, 153. miesto, čestné uznanie

V neoficiálnom poradí krajín sa na prvom mieste umiestnila Čína, Slovensko skončilo na 17. mieste a Česko získalo 14. miesto.

Vladimír Boža

Slovenské družstvo, zľava: Samuel Hapák, Michal Koval', Vladimír Boža, Tomáš Bzdušek, Jozsef Konczer